

Wiesław Koman

Kaczórki, gm. Krasnobród, woj.
zamojskie, st. 2

Informator Archeologiczny : badania 22, 38-39

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w Opolu w ramach programu RBPP III-36 I.A.86. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury unetyckiej z wczesnego okresu epoki brązu.

Stanowisko jest położone na polu ornym na północ od wsi, ok. 80 m na północ od drogi wiodącej w bok od drogi Strzeżin-Niemcza do Górki Sobockiej.

Wykonano wykop sondażowy o wymiarach 2,5 x 10 m w celu uchwycenia warstwy kulturowej i ewentualnych obiektów, a także uzyskania większej ilości materiału zabytkowego, który umożliwiłby ustalenie charakteru i chronologii stanowiska. W warstwieornej oraz na powierzchni wystąpił materiał ceramiczny należący w większości do kultury unetyckiej, a jedynie nieliczne fragmenty reprezentowały osadnictwo średniowieczne. Ogółem znaleziono 129 fr. ceramiki, 8 wyrobów krzemienych oraz polepę. Nie udało się uchwycić trwałych elementów osady.

Materiał zabytkowy zdaje się poświadczać istnienie tam osady ludności kultury unetyckiej. Ponadto mamy do czynienia w Górcie Sobockiej ze śladami osadnictwa średniowiecznego.

Grabina, gm. Łąck, woj. płockie, st. 5 - patrz paleolit i mezolit.

Grobniki, gm. Głubczyce,
woj. opolskie,
st. 7

Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu

Badania prowadziła mgr Barbara Jarosz przy współudziale Jadwigi Kaweckiej. Konsultantem był prof. dr hab. B. Gediga. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Wykop o wymiarach 15 x 5 m zlokalizowano na południowym stoku wzniesienia, na którym występuje omawiane cmentarzysko. Założono go na polu B. Malisza, tuż przy granicy z polem J. Zuraka, równoległe do wykopu z roku ubiegłego. Odstłonięto i przebadano 14 grobów, które oznaczono numerami od 17 do 30 (kontynuacja numeracji z roku ubiegłego).

Większość przebadanych grobów nie posiadała zarysów jam. Popielnice wraz z naczyniami towarzyszącymi (przystawki) zostały złożone prawdopodobnie bezpośrednio na ówczesnej powierzchni użytkowej (calcu), zamiast w przygotowanej do tego celu jamie. Jedyne w przypadku grobów nr 25, 29, 30 uchwyciono zarys jam grobowych. Zarys jamy grobu nr 29 i 30 kształtem zbliżony był do owalu o średnicy: grób nr 29 - 105 x 112 cm, grób nr 30 - 80 x 60 cm. Kształt grobu nr 25 był w przybliżeniu prostokątny o wymiarach: 100 x 80 cm.

Podczas kontrolnego przekopywania wykopy, na głębokości 55 cm od współczesnego poziomu użytkowego, pod grobami nr 19 i częściowo 25 odkryto obiekt, którego funkcja na tym etapie badań jest trudna do określenia. Jego wypełnisko stanowiły resztki stosu (duża ilość popiołu, węgle drzewne i przepalone kości) oraz pojedyncze fragmenty naczyń glinianych. Wyposażenie grobów składało się z naczyń glinianych (popielnica i przystawki). Jedyne w grobach nr 17 i 25 stwierdzono dodatkowe wyposażenie: 1 kółko brązowe i duży fragment drugiego oraz 24 paciorki gliniane.

Przebadane groby można zaliczyć do pochówków popielnicowych.

Cmentarzysko można datować na IV i V okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

Grzybów, gm. Staszów, woj. tarnobrzeskie, st. 1 - patrz neolit.

Hrubieszów - Antonin, gm. Hrubieszów, woj. zamojskie, st. 1 - patrz okres wpływów rzymskich.

Hyża, gm. Zamość, woj. zamojskie, st. 1 - patrz neolit.

Jakuszowice, gm. Kazimierza Wielkiego, woj. kieleckie, st. 2 - patrz okres wpływów rzymskich.

Kaczórki, gm. Krasnobród,
woj. zamojskie,
st. 2

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski w Zamościu

Badania prowadził mgr Wiesław Koman. Pierwszy sezon badań sondażowych. Finansował WOA-K w Zamościu. Osada kultury trzcinieckiej i ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych.

Prace badawcze prowadzone na odcinku terasy nadzalewowej rzeki Wleprz, pomiędzy Bondyrzem a Kaczórkami, były kontynuacją poszukiwań rozpoczętych w roku ubiegłym w ra-

mach programu badawczego "Roztocze". Zakłada on przebadanie doliny Wieprza na jej odcinku od Krasnobrodu do Zwierzynca.

Na powierzchni stanowiska od dawna znajdowano fragmenty ceramiki i narzędzia krzemienne. Położone jest na rozległym cyplu o małej ekspozycji z kierunkiem na południowy zachód, południe i południowy wschód na terasie nadzalewowej Wieprza. Jego powierzchnia przekracza 2 ha. Wytyczono na nim 14 wykopów o łącznej powierzchni 180 m².

Na kulminacji wzniesienia odsłonięto ślady obiektu z "dołkami postępowymi". Posiadał on zarys zbliżony do prostokąta o wymiarach 4 m x 2,5 m. W jego stropie na gł. 40 cm odkryto kilka narzędzi krzemienych i fr. ceramiki kultury trzcinieckiej. Głębokość obiektu dochodziła do 20-30 cm, od stropu. W tym rejonie odkryto na gł. 60 cm jamę grobową (?), posiadającą prostokątny zarys o wymiarach 200 cm x 90 cm. Obiekt ten nie zawierał żadnych szczątków kostnych a jedynie nad jego stropem zarejestrowano 1 fr. dna naczynia kultury trzcinieckiej. Zarys obiektu wyznaczała warstwa węgla drzewnych i rozmytego popiołu. We wschodniej partii stanowiska odsłonięto dwa obiekty jamowe, zawierające materiał krzemienny i przemieszaną ceramikę kultury pucharów lejkowatych i kultury trzcinieckiej, a posiadające ciemne zabarwienie wypełnienia. W większym z tych obiektów stwierdzono występowanie węgla drzewnych i przepalonych drobnych fr. kości ludzkich (?). Jego głębokość od stropu dochodziła do 80 cm a owalny zarys posiadał średnicę ok. 8 m. Mniejszy obiekt miał również owalny zarys ze średnicą ok. 2 m. W zachodniej partii stanowiska odkryto owalną jamę z ciemnym wypełniskiem i średnicą 2 m z fr. ceramiki kultury trzcinieckiej. Obok jamy na gł. 30 cm natrafiono na fr. siekierki kultury pucharów lejkowatych z krzemienia świeczechowskiego. Dwa dalsze obiekty jamowe odsłonięte zostały w południowej strefie stanowiska, przy załamie terasy. Jeden z nich nie zawierał wcale materiału zabytkowego, w drugim natomiast wystąpiły bryły szlaku żelaznej z 1 fr. ceramiki nowozytniej. Na uwagę zasługuje znalezienie w warstwie kulturowej mezolitycznego zbrojnika krzemiennego w formie trapezu.

**Karolków, gm. Nowa Sucha,
woj. skierniewickie,
st. 2**

**Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Skierniewicach**

Badania prowadził mgr Paweł Świątkiewicz. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Ślady pradziejowego osadnictwa.

Stanowisko położone jest na arkuszu nr 57-58 w obrębie jednej z wyższych, lewobrzeżnych teras dolny Bzury. Jego powierzchnia jest przecięta drogą Łowicz - Sochaczew i mocno zdewastowana głębokimi plaśnicami. W trakcie badań AZP zlokalizowano tu ślady osadnictwa kultur trzcinieckiej, łużyckiej i przeworskiej, ponadto do BBIDZ w Skierniewicach napływały sygnały o występowaniu w plaśnicach fr. ceramiki.

Badania stanowiska prowadzone przy pomocy lokalizatora metalli, świdra geologicznego i metodą wykopaliskową. Założono 4 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 67 m² przylegające do wytypowanych odcinków profilu plaśnicy. Ustalono, że część stanowiska położona na południe od drogi jest praktycznie w całości zniszczona i pozbawiona śladów osadnictwa. Natomiast w obrębie plaśnicy położonej na północ od szosy ujawniono resztki dwóch jam o kulturowej treści oraz liczne fr. naczyń kultury łużyckiej. Plaśnica ta przylega od południa do pola ornego rozciągającego się na stoku opadającym ku dolince bezimiennego ciekłu. Prawdopodobnie w rejonie tym należy spodziewać się dalszych obiektów kulturowych.

Dokumentacja i materiały z badań znajdują się w BBIDZ w Skierniewicach.

Nie przewiduje się dalszych badań.

**Komarów,
woj. zamojskie,
st. 9**

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski w Zamościu

Badania prowadził mgr Jerzy Kuśnierz. Finansował WOA-K w Zamościu. Pierwszy sezon badań ratowniczych. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Cmentarzysko zostało odkryte w marcu 1968 r., w czasie melioracji łąk leżących na północ od tej miejscowości. Położone jest na rozległym, płaszczystym, słabo eksponowanym wzniesieniu wśród podmokłych łąk. Cmentarzysko zostało naruszone przez ciężki sprzęt mechaniczny w trakcie kopania głębokich rowów oraz przez głęboką orkę rekultywacyjną sięgającą górnych partii naczyń wkopanych na głębokość 30-40 cm. W trakcie oczyszczania profilu rowu melioracyjnego odkryto 9 grobów popielnicowych, w tym jeden wyposażony w sierp brązowy z guzikiem. Uzyskane materiały można wstępnie datować na IV okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.